

paupertatis: nec putandum est, Rubricam in hoc voluisse textui derogare; Unde, ne dicatur Rubricam sibi contradixisse, dicendum est, quod prima Rubrica intelligenda est juxta secundam, nempe requirere calicem argenteum, nisi excuset paupertas; et sub eadem limitatione intelligi debet, cum requirit inaurationem. Hic autem obiter notandum, quod Rubrica permittit calicem stanneum, sed non æreum: Verum dicit *Holz. n. 373.* in hac Rubrica non prohiberi calicem ex ære, vel aurichalco inauratum; nam in cit. textu *Ut calix*, in tantum talis calix vetatur, in quantum hic ob virtutem vini æruginem parit, quæ vomitum provocat: Sed calix æreus inauratus æruginem non parit; et ideo ait *Holz.* hoc usitari in Germania pro Ecclesiis pauperculis.

Dubatur 4. An calix amittat consecrationem si cuppa separatur a pede? Si cuppa sit fixa pedi, certum est apud omnes amittere consecrationem; Si vero pes sit tornatilis, etiam affirmat *S. Antonin. 3. part. tit. 13. §. 5. et Palud. Sylo. etc. ap. Escob. l. 21. n. 474.* quia calix per separationem jam formam amittit. Sed communiter negant *Suarez d. 81. sect. 7. Bon. p. 9. n. 20. Lugo d. 26. n. 93. Ronc. c. 6. q. 4. et Escob. n. 476. cum Füll. Aversa, Hurt. et aliis.* Ratio, quia per talem separationem Calix revera formam non perdit, cum ejus partes sine novo artificio jungi possint.

571. « 5. Vestes sacræ execrantur, quando ita destruantur, ut perdant suum usum; ut si cinguli parte te non amplius cingere possis, vel si manica ab alba separetur, etiamsi postea reparatur. Non perdunt autem, etsi attritis pars aliqua assuatur; vel cinguli parti aptæ adhuc ad cingendum altera annectatur, quia tunc accessorium sequitur principale, *Lugo, Tamb. de exp. Sacr. l. 1. c. 3. §. 2. (Ita etiam dicunt Tourn. p. 823. Salm. c. 4. num. 94. cum communi, Tamb. c. 3. §. 2. Elbel n. 282. cum Laym. Gvo. et aliis passim. Unde dicunt Suar. d. 82. sect. 2 et 3. Bonac. p. 9. à n. 26. Laym. cap. 6. n. 6. Tourn. p. 819. et Pal. p. 10. n. 12. cum Nav. et Con. quod corporale tum amittit benedictionem, cum redditur ineptum diminutione vel fractione ad decenter continendum calicem cum patena: Alba, cum ab ea manica abscinditur: Cingulum, cum ita ram-pitur, ut neutra pars cingere possit: Stola, cum non potest humeros operire, et idem dicendum, si aliqua ejus pars scinditur, quamvis statim sarciatur, quia jam suam formam amisit.) » Similiter, si stola, vel casula duplicata, facili separatione, fiant duæ, quarum utraque apta sit ad Sacrificium, non perdunt benedictionem. *Tamb. loco citato. (Ita communissime DD. cum Suar. d. 82. sect. 2. Salm. c. 4. n. 94. et Sa ap. Pal. p. 10. n. 8.) »**

« 6. Partes avulsæ à re consecrata, destructa ejus forma, desinunt esse sacræ, v. g. ligna et lapides Ecclesiæ dirutæ, vel altaris: ob respectum tamen ad rem sacram cujus sunt reliquiæ, non possunt applicari ad usus profanos, aut divendi, sine licentia Papæ. Statuæ autem sacræ, et imagines templi destructi debent

» in alio collocari, et in loco Ecclesiæ Crux erigi. Lacera etiam Paramenta, aut vetustate consumpta debent igne absumi, et non adhiberi ad usus profanos, ut habetur in *c. Altaris, de Consecr. dist. 1. Vide Suar. et v. Missa, et Laym. loc. cit. c. 6. Tamb. tamen l. 1. de exp. Sacrif. c. 2. §. 3. ex Pal. item Dian. p. 5. tr. 13. res. 76.* docent probabile esse, quod non sit saltem mortale, si mutata forma ad profanos usus applicetur, v. g. calix contractus, alba dissoluta, frustula corporalis, etc. Vid. supra *l. 3. tract. 1. cap. 2. d. 2. (Vide dicta Tom. 1. l. 3. num. 41.)* Quibus adde id quod habetur in *cap. Ligna de Consecr. dist. 1. ubi Hyginus Papa sic statuit: Ligna Ecclesiæ dedicatæ non debent ad aliud opus jungi, nisi ad aliam Ecclesiam, vel igni sunt comburenda, vel ad profectum in Monasterio. Advertunt tamen Salm. tr. 21. c. 10. n. 146. cum aliis communiter, hujusmodi ligna non debere consumi in Religiosorum coquina. Præterea dicit Sylo. v. Benedictio q. 7. lapides Ecclesiæ dirutæ in Religiosorum ædificiis collocandos esse, sed hoc nemo dicit eorum quos observavi, nec ullo textu video probatum. »*

Quæres hinc, an liceat secularibus Sacerdotibus celebrare in Ecclesiis Regularium, contra prohibitionem Episcopi? Videtur ob stare Trident. *sess. 22. Decret. de Observand. in celebr. Missæ.* ubi: « Singuli (Episcopi) in suis diocesisbus interdican te cui vago et ignoto Sacerdoti Missas celebrare liceat. » Sed responderi potest ibi dici in *Diocesisbus suis*; sed Ecclesiæ Regularium sunt exemptæ a jurisdictione Episcoporum, unde quasi loca extra Diocesis sita reputantur, ut probabiliter dictum est *Tom. 1. l. 1. n. 156. in fine.* Verumtamen refert *Lezana in Summ. q. Regul. t. 1. c. 12. n. 41. v. Ad duodecim, S. C. Concilii* sub die 2 Jun. 1620 declarasse, non licere Regularibus in suis Ecclesiis ad celebrandum admittere Presbyteros seculares contra prohibitionem Episcopi. An autem hujusmodi Declarationes obligent ut leges? Vide dicta *Tom. 1. l. 1. n. 106.*

DUBIUM V.

Quæ sint requisita ad Missam.

572. Prænotantur quæ sunt præscripta in Rubrica. — 573. I. Requiritur altare consecratum. — 574. II. Mappa triplex. — 575. Dub. 1. an sufficiant duæ Mappæ, vel una duplicata? Dub. 2. An Mappæ debeant esse benedicte? Dub. 3. An tam Mappæ quam Corporale debeant ex lino confici? — 576. III. Vestes sacræ, et mundæ. — 577. Dub. 1. An sit mortale celebrare sine Stola, Manipulo, aut Cingulo? Dub. 2. An ob metum mortis liceat celebrare sine ulla veste sacra? — 578. Dub. 3. An Prælati Regulares possint sacras vestes benedicere? Dub. 4. An Episcopi possint aliis delegare licentiam benedicendi vestes? (Vide etiam n. 381.) Dub. 5. An color vestium sit de præcepto? — 579. IV. Calix et Patena consecrata. — 580. An Calices, Vestes, etc. remaneant consecrata, vel benedicte, si quis in eis celebret? — 581. An Abbates possint benedi-

cere Calices, paramenta, etc. etiam pro Ecclesiis alienis? — 362. Quibus sit licitum tangere vasa sacra, Corporalia et Vestes — 385. De Pyxide, et materia ejusdem, vel Calicis. — 384. Dub. 1. An Pyxis debeat consecrari? — 383. Dub. 2. An debeat benedici? — 386. V. *Corporale* benedictum. — 387. Quibus liceat lavare Corporalia? Et an aqua lotionis omnino mittenda sit in Sacrarium? — 388. VI. *Palla* lineæ. An sit mortale celebrare sine palla vel ea non benedicta? et an liceat duas pallas adhibere? — 389. VII. *Purificatorium*. An hoc debeat esse benedictum? — 390. VIII. *Missale*. An liceat in necessitate celebrare sine Missali, vel cum Missali Ritibus diversi? — 391. IX. *Minister* Masculus. Dub. 1. Quale peccatum sit celebrare sine Ministro? — 392. Dub. 2. An peccet graviter Sacerdos celebrans ministrante, vel respondente femina? — 393. X. *Crucifixus*. Dub. 1. An sit mortale celebrare sine Cruce, aut Crucifixo? Dub. 2. An nante in altari magna Imagine Crucifixi, alia crux requiratur? Et an crux, et aliæ Imagines Sanctorum debeant esse benedictæ? — 394. XI. *Candelæ* ex cera. Dub. 1. An liceat celebrare cum candelis ex sebo, vel oleo? Dub. 2. An cum uno lumine cereo? Et an cum quatuor candelis? — 395. XII. *Antependium, Pulvillus, Bursa, Velum et Manutergium*. — 396. XIII. *Capitis nudatio*. — 397. Dub. 1. An sit mortale celebrare capite cooperto? Quid si adsit causa sic celebrandi? — 398. Dub. 2. An liceat celebrare cum cæsarie ficta? — 399. An Rubricæ Missalis sint directivæ, vel præceptivæ? — 400. An sit mortale omittere cæremonias leviores in notabili parte? Et quantum temporis sit in celebratione insumendum? Monitum. — 401. An omnia Decreta S. C. Rituum rigorosè obligent? — 402. An liceat celebrare nudis pedibus, aut cum baculo etc.? — 403. De omissione partium Missæ: et an repetenda omisa? — 404. De partibus ordinariis omissis. — 405. Quæ omissio sit mortalis, et signanter in Canone? — 406. Quæ verò sit tantum venialis? — 407. Quæ mutilatio sit mortalis? — 408. De Purificatione calicis faciendâ. — 409. De partibus Extraordinariis omissis: et signanter de lotionem manuum. — 410. Dub. 1. Quomodo peccent Regulares nominantes in Canone nomen Generalis vice Episcopi? Et quinam Episcopus nominandus? dub. 2. An peccet omittens Orationes ante vel post Missam? dub. 3. An peccet omittens Orationes ad vestes? dub. 4. An peccet Sacerdos non recitans in Missa solemni, quæ cantantur à Choro? dub. 5. Quomodo peccet celebrans voluntariè distractus? — 411. Quomodo peccet Sacerdos addens aliqua in Missa? — 412. An liceat dicere Missam ante Matutinum et Laudes? Remissivè ad n. 347. — 413. De iis, quæ voce alta, vel submissa dicenda sunt. — 414. dub. 1. An peccet ita submissè celebrans, ut nec seipsum audiat? — 415. dub. 2. An peccet recitans submissè, quæ altè dicenda sunt? — 416. An sit mortale altè dicere, quæ submissè sunt recitanda? — 417. An et quando liceat mutare Missam? — 418. In quibus diebus prohibentur Missæ Votivæ? — 419. In quibus verò permittuntur? Et an tunc pro arbitrio passim dici possint? — 420. Qu. I. An sit mortale dicere Missam votivam in diebus vetitis? — 421. Qu. II. Ob quas causas in dictis diebus possint dici Missæ votivæ? 1. Ob necessitatem publicam. 2. Si in illa Ecclesia celebretur Festum duplex. 3. Si exponatur SS. Sacramentum. 4. Si præsens sit cadaver, vel dicenda sit Missa Anniversaria. — 422. Qu. III. An obligatus dicere Missam voti-

vam, satisfaciatur si dicat diei propriam? — 423. Qu. IV. Quænam sint advertenda circa modum dicendi Missas votivas? Et 1. De numero Orationum. 2. De Missis habentibus introitum particularem, etc. 3. De Missis Beatorum concessis alicui Ordini, vel loco. 4. De Missa SS. Trinitatis, Angelorum, Spiritus sancti, Beat. Virgin. Mariæ, et de Requiem, etc. — 424. Afferuntur aliqua Decreta magis notabilia circa Missarum celebrationem. Quæritur hic obiter, quænam ex causa liceat exponere SS. Sacramentum. v. *Refert*. Deinde quæritur, quibus in Ecclesiis possit asservari Sacramentum Eucharistiæ. *ibid.* v. *Hic ultimo loco*.

372. — ANTE omnia hic refert prænotare Rubricam Missalis, quæ facit ad ea, quæ infra membratim dicenda sunt. Rubrica p. 1. tit. 20. sic habetur: « Altare, in quo Ss. Missæ Sacrificium celebrandum est, debet esse lapideum ab Episcopo consecratum, vel saltem ara lapidea similiter ab Episcopo consecrata in eo inserta, quæ tam ampla sit, ut hostiam, et majorem partem calicis capiat. Hoc altare operiatur tribus mappis seu tobaleis mundis ab Episcopo, vel ab alio habente potestatem benedictis, superiori saltem oblonga, quæ usque ad terram pertingat, duabus aliis brevioribus, vel una duplicata. Pallio quoque ornatur coloris, quoad fieri potest, diei festo vel officio convenientis. Super altare collocetur Crux in medio, et candelabra saltem duo cum candelis accensis hinc et inde in utroque ejus latere. Ad crucis pedem ponatur tabella, Secretarum appellata: In cornu Epistolæ cussinus supponendus Missali, et ab eadem parte Epistolæ paretur cæcus ad elevationem Sacramenti accendendus, parva campanula, ampullæ vitæ vini, et aquæ cum pelvicula, et manutergio mundo in fenestella, seu in parva mensa ad hæc præparata. Super altare nihil omnino ponatur, quod ad Missæ Sacrificium, vel ipsius altaris ornatum non pertineat. »

373. — « Resp. Hæc sequentia: I. Et quidem sub gravi sacrilegio requiritur altare consecratum ab Episcopo, vel Abbate (hunc enim altaria, calices, et campanas posse consecrare, etiam ad usum alienarum Ecclesiarum, docet *Dian. l. 3. tr. 2. res. 15. cum Barbos.* et aliis 4. ex declaratione *Cardin. et privilegio Innoc. III.*) vel Sacerdote privilegiato, stabile, vel portatile: utrumque tamen ex integro lapide, quantum ad superiorem mensam, quæ consecratur; debetque esse tanta ut possit capere calicem cum patena. Non sufficit autem, Hostias esse in ara consecrata, dum consecrantur, verum etiam debent tam parvæ, quam magnæ in eadem relinqui tempore Sacrificii, et non alibi, licet supra aliud corporale, deponi, v. gr. propter loci angustias: « (*Non igitur licet ante Communionem ponere Particulas consecratas extra Aram, ut communiter Tamb. lib. 1. cap. 5. §. 1. n. 4. Salm. c. 4. nu. 79. cum Lugo. Secus verò post Communionem, ut Croix lib. 6. p. 1. n. 310. cum Avers. et communi contra Vasq.*) » quia omnes sunt unica victima, et per modum unius offeruntur. Quapropter rubricæ Missalis eas supra

» corporale, ante vel post calicem poni volunt. Hinc etiam minus
 » rectè faciunt, qui Consecratione facta, mox hostias minores à
 » se consecratas dant alteri Sacerdoti distribuendas populo, quia,
 » sicut Sacerdos non debet de sua hostia dare, priusquam ipse
 » sumpserit, sic nec de aliis, cum sint una victima, et hostia, om-
 » nesque orationes, oblationes, et benedictiones sequentes non
 » minus spectent ad parvas hostias, quam ad magnam, neque an-
 » te sumptionem Sacerdotis perfectè, et integrè sacrificata sit
 » victima, *Card. de Lugo qu. 20. sect. 2. n. 69.* Eum tamen, qui
 » contrarium fecerit, à peccato saltem mortali, imò si necessitas
 » fuit expediendi Communionem populi, ab omni excusat *Tamb.*
 » *l. 5. exped. sacrif. cap. 5.* »

374. — « II. Mappa linea triplex: etsi enim secundum quos-
 » dam una duplicata, imò secundum *Sa, Angel. Azor. c. 28.*
 » *qu. 8. et Laym. lib. 5. t. 5. c. 6. num. 17.* una simplex sufficiat
 » in necessitate: Missale tamen Romanum, auctoritate *Clem. VIII*
 » et *Pii* Veditum expressè tres requirit, *tit. de defect. uti et Ga-*
 » *oant. V. Card. de Lugo.* Ut ea benedicta sit, non est omnino
 » necessarium; ut habet *Sylo.* Unde in necessitate vulgaris adhi-
 » beri potest, et aliis usibus reddi. *Laym. l. c.* »

375. — Repetamus hinc ea quæ in Rubrica Missalis, ut supra
 circa Mappas præscribuntur: « Hoc altare operiatur tribus map-
 » pis, sive tobaleis mundis, ab Episcopo vel ab alio habente po-
 » testatem benedictis, superiori saltem oblonga, quæ usque ad
 » terram pertingat (quod tamen hodie non est in usu) duabus
 » aliis brevioribus, vel una duplicata. » Sed dubitatur 1. An suf-
 » ficiant duæ Mappæ, vel una duplicata? Affirmant *Suarez dist. 21.*
 » *sect. 6. Laym. cap. 6. n. 11. Holzm. n. 371. Pal. p. 10. n. 1. cum*
 » *Sa, Azor. item Bon. Henr. et Gob. ap. Croix n. 322.* etiamsi hæc
 » duæ mappæ totum altare non tegant: Ratio, ut dicunt, quia sic
 » usus habet. Attamen puto à Rubrica non recedendum, ut sen-
 » tiunt *Lugo d. 20. n. 6. Tourn. p. 807. qu. 9. Gao. in dict. Rubr.*
 » (ubi ait contrariam opinionem non esse tutam) *Roncag. c. 6. qu. 5.*
 » *et Escob. l. 21. n. 434.* qui cum *Ang. et Avers.* miratur, quomodo
 » aliqui DD. hanc obligationem non advertant post præfatam Ru-
 » bricam præscriptam à *Clemente VIII.* Tantò magis quòd in *tit.*
 » *de defect. §. 10. n. 4.* Rubrica inter alios hunc enumerat defec-
 » tum: *Si altare non sit tribus Mappis ornatum.* Probabiliter tam-
 » en aiunt *Escob. et Ronc. cum Pasq.* id culpam venialem non
 » excedere. Celebrare autem sine ulla Mappa, non excusatur à
 » mortali, ut communiter docent DD. apud *Ronc. l. c. cum P.*
 » *Conc. p. 502. n. 19.* qui addit è converso nullam committi cul-
 » pam, si adsit gravis necessitas sic celebrandi.

Dubit. 2. An Mappæ necessariò debeant esse benedictæ? Ne-
 » gant *Suar. Laym. et Pal. cum Sa locis supra cit. item Tamb. l. 1.*
 » *c. 6. §. 2. n. 2.* et consentit *Wigandt tract. 15. n. 63.* dicens, be-
 » nedictionem fieri tantum de decencia. Ratio, quia (ut aiunt) nullo
 » jure id cavetur, nec consuetudine observatur. Hæc sententia non
 » videtur improbabilis propter auctoritatem horum AA. præser-

tim *Suarii*, qui testatur consuetudinem esse in contrarium. Hoc
 tamen non obstante, magis adhæreo sententiæ oppositæ, quam
 tenent *Az. p. 1. l. 10. c. 28. q. 8. Bon. p. 9. n. 25. Tour. p. 807.*
 » *q. 9. Ronc. cap. 5. q. 5. cum Pasq. Gao. qu. 1. tit. 20. Escob. cum*
 » *Syloest. Aversa, et Gabr.* Ratio, quia in Rubrica (ut supra) ita
 » præscribitur, et in *tit. de defect. n. 4.* numeratur eodem modo
 » pro defectu adhibere Vestes non sacras, ac Mappas non bene-
 » dictas. Talis verò defectus, ut probabiliter dicunt *Escob. et Ron-*
 » *cag. cum Pasq.*, non excedit culpam venialem; unde rectè docent
 » *Az. Bon. Escob. et Tourn. cum Gao. Sylo. et Quarti ll. cc.* nullum
 » esse peccatum uti Mappis non benedictis in necessitate, putà
 » (ut ait *Escob.*) si adsit dies festus, et non possint haberi bene-
 » dictæ; sed minorem causam sentio excusare, cum ad excusandum
 » à veniali sufficiat quævis causa rationabilis.

Dubit. 3. An Mappæ, et Corporale debeant ex lino confici, vel
 » sufficiat esse ex cannabæ? *Tourn. p. 807. q. 9. Suar. d. 81. sect. 6.*
 » *Fill. tr. 5. n. 125.* dicunt omnino debere confici ex lino, et pro-
 » bant ex *c. Consulto 46.* ubi sic dicitur: « Sacrificium altaris non
 » in serico panno (scil. Corporali, ut explicat *Glossa*), aut tincto
 » quisquam celebrare præsumat, sed in puro linteo ab Episcopo
 » consecrato, scil. lino procreato. » Et ex *c. 27. dist. 2. de Consecr.*
 » ubi Mappæ vocantur *lintea*, nempe ex lino confectæ. Sed proba-
 » bilius, et communissimè sufficere esse ex cannabæ, tenent *Bon.*
 » *p. 9. n. 24. et Croix n. 323. cum Gob. item Azor. et Quarti apud*
 » *Tourn. loc. c. ac Arm. Tab. et Reg. ap. Escob. n. 446.* Ratio, quia
 » cannabæ, et linum juxta communem usum indifferenter sumuntur.

376. — « III. Sub gravi sacrilegio Vestes sacræ, hoc est bene-
 » dictæ ab Episcopo, vel Sacerdote habente privilegium, ut ha-
 » bent Mendicantium saltem Superiores, sive Prælati. V. *Tamb.*
 » *l. 1. c. 3. §. 2. exped. sacr.* Quarum tamen colores non esse
 » præcepti, sed directionis, notat *Homob. apud Dian. p. 2. t. 14.*
 » *R. 57.* In gravi autem necessitate, etsi præstet, si sine scandalo
 » fieri possit, Missam, cujus audiendi, vel faciendi obligatio tunc
 » cessat, omittit, licere celebrare sine stola, vel manipulo, vel
 » etiam uti cingulo non benedicto, vel si fractum sit, rursus con-
 » nectere, vel stola pro manipulo, vel manipulo pro stola, docent
 » *Laym. l. 4. tom. 5. c. 6. Dian. p. 1. R. 57 et 67. contra Fill.*
 » *t. 1. l. 5. c. 5.* qui tamen concedit in necessitate sine una, vel al-
 » tera ex minoribus, v. g. stola, vel cingulo celebrare, non esse
 » mortale. Vide *Dian. p. 5. t. 5. R. 62.* ubi contra *Fill. et Hen.*
 » et alios sex, docet esse probabile, quod ex parvitate materiæ
 » excusari possit à mortali, qui (secluso scandalo, et contemptu)
 » aliquam harum citra necessitatem omittit, v. g. qui celebrat
 » cum cingulo non benedicto, vel ejus loco utitur alia re. Denique
 » metu mortis, aut gravissimi damni, licere aliquando celebrare
 » sine sacris vestibus, et altari, dummodo non fiat in contemptum
 » Religionis, ex *Azor. t. 1. l. 1. c. 11. q. 11.* docet *Escob. E. 2.*
 » *c. 2. Nav. Hurt. etc.* Limitat autem *Tamb. de exped. Sacrif.*
 » *l. 1. c. 5. §. 1.* ita ut permittat sine aliqua etiam ex gravioribus,

» non tamen sine omnibus fieri ob scandalum et irreverentiam.
 » V. *Dian. p. 3. t. 6. R. 48. et p. 5. t. 3. R. 39.* Porro hujusmodi
 » sacras vestes conficere ex profanis, v. g. planetam ex veste se-
 » rica muliebri, non est prohibitum. *Suar. Palaut, Tamb. exped.*
 » *Sacr. l. 1. c. 2. §. 4.* qui monet *l. c. §. 1.* cavendum esse, ne sint
 » valde attritæ; ut et ne reliqua suppellex sacra sit valde immun-
 » da, in quo graviter peccari potest *Suar. Laym. Tamb. l. c. (in c.*
 » *Relinqui, de Cust. Euch. sic habetur: Præcipimus, ut Oratoria,*
 » vasa corporalia, et vestimenta munda et nitida conserventur.
 » Notat autem *Tamb. d. n. 1. ex Suar.* illud valde, sive enormiter
 » immunda, difficulter evenire. Uti vero corporali et aliis para-
 » mentis non enormiter immundis, esse tantum veniale, imo nul-
 » lum peccatum, si alia haberi non possint, ut *Croix n. 336. cum*
 » *Suar. et Gob. Additque Tourn. p. 819. q. 11.* non peccare, qui
 » uteretur corporali etiam notabiliter immundo, in necessitate,
 » nempe si ipse vel alii deberent aliàs omittere Sacrum de præ-
 » cepto. Uti vestibus sacris, etiam attritis, ad usus profanos est
 » mortale, ut dicunt *Suar. d. 81. sect. 8. Sporer n. 414. et Wi-*
 » *gandt tr. 15. n. 62. ex c. 39 et 43. de Consecr. dist. 1.* Vestes
 » tamen sacrae in usibus profanis adhibitæ non amittunt bene-
 » dictionem, *Sporer, et Wig. ll. cc.)*»*

Censuit *Walfridus c. 23.* primis temporibus Missas lectas fuisse à Sacerdotibus in communi indumento; et *Honorius in Gemma l. 1. cap. 89.* fert S. Clementem usum sacrarum vestium decrevisse. Sed *Baronius, Raynaud. Bona, Waldens. etc. ap. Bened. XIV, Not. 21. n. 6.* sentiunt etiam Apostolos usos fuisse peculiaribus vestibus in Sacrificio; atque ex hujusmodi vestibus putant *ib. Calmet, Visconti, etc.* fuisse *Penulam*, quam memorat *D. Paulus Act. 16.*

377. — Certum est autem apud omnes, mortale peccatum esse celebrare sine ullis vestibus sacris, ex *cap. Vestimenta, de Consecr. dist. 1.* et præsertim procul dubio sine casula, vel alba. (Side dicta n. 289.) Sed dubitatur 1. An peccet mortaliter celebrans sine stola, aut manipulo, aut cingulo? Negant *Palud. Sylo. Henr. ac Ricch. ap. Escob. l. 21. n. 483.* (qui id probabile vocat) quia censent hanc non esse gravem materiam. Sed loquendo de stola, et manipulo, verius affirmandum cum communi sententia, quam tenent *Suar. Fill. tr. 5. c. 5. n. 147 et 148. Laym. c. 6. n. 17. Bon. p. 9. n. 27. Tamb. l. 1. c. 3. §. 1. n. 3. Diana p. 2. tr. 14. R. 57. et Escob. n. 485. cum Vasq.* Ratio, quia deficiente alterutra istarum vestium, quæ communiter majores æstimatur, deficit cultus Sacrificio debitus. Idem dicendum cum eisdem AA. de celebrante cum stola, vel manipulo non benedictis. Probabiliter tamen excusat gravis necessitas, ut docent *Laym. et Fill. ll. cc. Ronc. c. 6. q. 3. Wigandt tr. 15. n. 62. et Elbel p. 260. cum Spor. et Rodr.* Idem quod de stola et manipulo, censent de cingulo *Fill. n. 148. Suar. l. c. Nao. Man. c. 25. n. 84. item Vasq. Villalob. Molf. etc. ap. Dian. p. 2. tr. 14. R. 68.* Sed probabiliter negant esse mortale sine cingulo

celebrare, vel non benedicto, *Ronc. c. 6. q. 5. Sylo. v. Missa 1. n. 2. Sa eodem v. n. 10.* et probabile putant *Lugo d. 20. n. 102. Salm. c. 4. n. 82. et Diana p. 2. tr. 14. R. 68. cum Scoto, Palud. Henr. Fag. et Ricc.* Et idem sentit *Croix n. 327. cum Pasq.* de celebrante sine amictu, saltem pro eis qui illo non utuntur ad tegendum caput, sed tantum humeros; et consequenter probabile est, ut ait *Tamb. n. 4. cum Diana*, nullum esse peccatum celebrare sine cingulo, vel amictu, si desint, et adsit aliqua rationalis causa celebrandi, nempe fervor devotionis, vel opportunitas eleemosynæ Sacerdoti non diviti.

Dubit. 2. An ob metum mortis liceat celebrare Missam sine ulla veste sacra? Prima sententia affirmat, modo absit contemptus; et hanc præter *Az. Nao. Hurt. etc. ut supra ap. Busemb. tenent Laym. l. 5. tr. 5. c. 6. n. 17. Quarti p. 2. tit. 1. q. 4. dub. 6. Escob. l. 21. n. 489. Syloius ap. Tourn. t. 5. p. 822. v. Utrum, Diana p. 3. tr. 6. R. 48. cum Val. Vasq. Bec. et Salas, item Salon. Bon. Pasq. Gob. et Spor. ap. Croix l. 6. p. 2. n. 339.* Ratio, quia vestes sacrae requiruntur tantum de Ecclesiae præcepto, quod non obligat cum tanto dispendio. Secunda verò sententia, quam sequimur, negat, eamque tenent *Suar. dub. 82. s. 3. v. Secundo, Tamb. Meth. de Miss. l. 1. c. 3. §. 1. n. 6. cum Fag. et Marchino, Tourn. l. c. cum Merati, Ronc. c. 6. q. 1. R. 3. Conc. p. 501. nu. 13. item Cajet. Nunn. Sanch. Pal. Fill. etc. apud Croix loc. cit.* Ratio, tum, quia celebrare sine ulla veste sacra vix potest accidere sine contemptu, ut fatentur ipsimet *Laymann et Escob.* unde ait *Croix cum Aversa*, contrariam sententiam in praxi vix esse probabilem; tum quia id non potest fieri sine scandalo, aut saltem sine magna irreverentia; quapropter hic subintrat præceptum naturale reverentiae in quocumque casu debita Sacrificio, à quo præcepto metus mortis non excusat. Utrum autem ob talem metum liceat aliquando celebrare sine aliqua ex vestibus, etiam ex majoribus, puta stola, vel manipulo? Non improbabiler secluso contemptu, affirmant *Ronc. et Tamb. cum Fag. ll. cc. favetque Suar. dict. sect. 3.* quia hæc non videtur esse tanta irreverentia, ut celebratio cohonestari non possit ob metum mortis; vide mox dicta n. 377.

378. — Dubit. 3. An Prælati regulares possint sacras vestes benedicere? Certum est apud omnes posse pro suis Ecclesiis, ex pluribus privilegiis eisdem concessis. Nam (ut refert *Tamb. l. 1. c. 2. §. 2. n. 5.*) Innoc. VIII id concessit vivæ voci oraculo Congregationi Sancti Justinæ de Padua, et consequenter aliis communicantibus; item Leo X per Bullam hoc privilegium impertivit Fratibus Minoribus pro suo usu tantum; illudque confirmavit Sixtus IV, exceptis corporalibus; sed Alex. VII, die 27 Sept. 1659, (ut refert *Bened. XIV, Not. 21. n. 19.*) per Decretum quod incipit, *Sacrorum Rituum*, indefinitè præbuit facultatem Abbatibus benedicendi ecclesiasticam suppellectilem, duntaxat pro suis Ecclesiis. Dubium autem vertit inter DD. an Prælati regulares possint etiam benedicere pro alienis Ecclesiis?

Prima sententia negat, et hanc tenent *Tourn. t. 5. p. 882. v. Porro, cum Barb. Gao. part. 4. tit. 19. n. 22. Merati, t. 1. part. 2. pag. 1325. n. 27. et Bened. XIV. Notif. 21. n. 14.* ex Decreto S. C. Rit. die 24 Aug. 1609, (*apud Gao.*) ubi dictum fuit: « Superiores Regularium, neque Abbates posse benedicere paramenta Ecclesiarum non sibi subditarum. » Secunda verò sententia affirmat, eamque tenent *Salm. c. 4. n. 83. Holzm. n. 374. cum. Anacl. et Elbel p. 144. n. 261.* ex privilegio enunciato Innocentii VIII. Idemque censet *Tamb. l. c. n. 7. cum Marchio, et Tamb. de Jure Abb. pro omnibus Regularibus, ut ait, exceptis tantum superioribus Societatis, et Fratrum Minorum, quibus à Leone X ut supra privilegium restrictum fuit. Nec obstare ait Tamb. Decretum S. C. quia constat de privilegio, non verò de ejus revocatione. Sed hoc non obstante, omnino tenenda est prima sententia ex Decreto præfato Alexandri VII (quod referunt *Merati, et noster Papa Bened. l. c.*) in quo sic sancitum fuit: « Prælati inferiores Episcopis, qui Pontificalium » usu fruuntur, Ecclesiasticam suppellectilem pro servitio dumtaxat suarum Ecclesiarum vel Monasteriorum benedicant. » Pariter ibi declaratum fuit: « Reliqua Pontificalia extra loca » ipsis Abbatibus subjecta, vel pro servitio alienarum Ecclesiarum, » aut in subditos pariter alienos; etiam de licentia Ordinariorum » exercere non valeant, puta Campanarum benedictiones, calicum et similia in quibus sacra adhibetur unctio, nec minorum Ordinum collationes. » At quia prædicti Prælati recurrerant ad privilegia pro benedicendis paramentis etiam aliarum Ecclesiarum, S. C. habita coram eodem Alexand. VII, die 20 Julii 1660, mandavit, exhiberi indultum authenticum, ac interim abstinere. Sed hoc Indultum, ut testatur Benedictus, nunquam deinde exhibitum fuit. (*V. Not. IX, pag. 146.*)*

Dubitat. 4. An Episcopi possint aliis delegare facultatem benedicendi sacra paramenta? Negant *Tamb. Meth. Miss. l. 1. c. 3. §. 2. nu. 4. et Gao. p. 4. tit. 19. nu. 23. cum Tabien. ac Ugo. lin. et Aversa (ap. Croix n. 353.)* assert de hoc Decr. S. C. R. die 14 Nov. 1615, ubi dictum fuit: « Nec Episcopus potest » absque licentia hanc benedictionem aliis delegare. » Ratio, quia hæc benedictio est de potestate Ordinis, unde ab Episcopo non potest delegari, sicut delegari potest potestas jurisdictionis. Sed contradicit *Nicol. Luc. can. l. 5. n. 33. de Priuil. n. 18.* dicens 1. Quòd de hoc Decreto non constat authenticè. 2. Quòd tale Decretum non est iusu receptum, præsertim Romæ, ubi R. D. Vices gerens passim auctoritate ordinaria quibusvis Sacerdotibus hanc delegat facultatem. 3. Quòd hæc benedictio non est ordinis Episcopalis, sed Sacerdotalis, et ideo bene potest ab Episcopo delegari. Addit *Monacell. t. 4. sup. p. pag. 1. n. 1. cum Peringh in Jus Can. l. 1. tit. 29. n. 54.* Episcopus ritè posse delegare ea quæ ipsis competunt ex privilegio speciali, ratione dignitatis; cum enim facultas officio sit annexa, transit in jurisdictionem ordinariam. His tamen non obstantibus, huic opinioni non æ-

quiesco, cum nullibi audierim Episcopos hujusmodi facultatem aliis delegasse: imò (ut refert *Gao.*) plurimi Episcopi illam à S. C. curarunt obtinere: et Benedictus XIV, cum erat Archiepiscopus Bononiæ, hanc facultatem ad quinquennium obtinuit ut ipse testatur *l. c.*

Dubit. 5. An color vestium sit de præcepto? (In Rubrica Missalis *p. 1. tit. 18. nu. 1.* de colore sic habetur: « Paramenta » altaris, celebrantis, et Ministrorum debent esse coloris convenientis Officio, et Missæ diei, secundum usum Romanæ Ecclesie. » Negant *Tambur. lib. 1. cap. 3. §. 1. num. 1. Quarti p. 1. tit. 18. dub. 1. Diana p. 2. tr. 14. R. 57. cum Homobono, item Suar. et Aversa ap. Croix nu. 340.* quia (ut dicunt) Rubrica hoc præscribens est tantum directiva. Sed contradicunt *Spor. p. 151. n. 415. et Quarti p. 1. tit. 18. dub. 1.* Et hoc puto probabilius, juxta nostram sententiam adducendam *n. 399.* nempe quòd omnes Rubricæ tractantes de rebus quæ Missam concomitantur, sint præceptivæ. Eò magis, quia Rubrica dicit sic usum esse Ecclesie Romanæ. Bene tamen censent *Spor. et Quarti,* hanc Rubricam non obligare sub gravi, nisi scandalum adsit, puta si in die Paschatis (ut ait *Spor.*) vel in quacumque Missa festiva (ut ait *Ronc. c. 6. q. 1. Res. 3.*) celebraretur vestibus nigris. Addit *Sporer* satius esse, quocumque die facere Sacrum in quolibet colore, quàm illud omittere; hinc rectè dicit à fortiori excusare omnem rationabilem causam, ut si concursui Sacerdotum non sufficerent vestes debiti coloris. Putant autem *Quarti l. c. d. 2. et Merati t. 2. p. 1. p. 629.* (contra *Turinum*) quòd color croceus, sive flavus æquivalet omni colori, quia omnes ad illum concurrunt.

579. — « IV. Sub mortali requiritur calix, et patena consecrata: si tamen in nondum consecratis aliquis bona, imò addunt *Bordon. et Tambur.* mala fide celebrasset, licet sic celebrando peccasset mortaliter, probabile esse, quòd hoc ipso censeantur consecrata, liceatque in iis celebrare, contra de *Lugo, et Laym. docet Diana p. 2. t. 14. R. 69. p. 5. tr. 13. R. 69. et p. 9. t. 7. R. 18.* ex aliis octo. Idemque de sacris vestibus, item de corporali, pyxide, etc. quæ immediate tangunt species, censet *Tamb. de exp. sacr. l. 1. c. 3. §. 1.* »

580. — Quæritur I. An calices, et alia remaneant benedicta, si quis in illis sacrificet nondum benedictis? Prima sententia communior negat, quam tenent *Croix l. 6. p. 2. n. 352. et Salm. c. 4. n. 96. cum Lugo, Laym. Azor. etc.* Et hanc probabilem vocat *Tamb. l. 1. c. 1. §. 4. n. 1.* Ratio (ut ait *Tamb.*) quia licet per contractum Specierum sacrarum res consecrentur, ut indicat *S. Aug. apud Tamb. Vasa... ipso ministerio consecrata, sancta dicuntur.* Attamen aliud est rem sacrari, aliud ad Sacrificium deputari, quòd oportet, quòdque tantum fit per benedictionem. Secunda verè sententia cum *Diana, Con. Peyr.* ac aliis apud *Tamb. ib.* quam ipse pariter vocat probabilem, affirmat illa remanere benedicta, quia per contactum specierum jam æquiva-

lenter, imò eminenter talis deputatio habetur: et hoc evenire ait *Tamb. n. 2. cum Sa.*, tam si bona fide, quam si mala fide celebretur. Et idem probabile esse etiam pro vestibus sacris, et ornamentis altaris ait *Tamb. n. 4. cum Gav. et Dian.* cum hæc ab ipso ministerio sacro consecrationem recipiant.

His non obstantibus, rectè putant *Salm. n. 98.* nullo modo recedendum à prima sententia dum asserit *Lugo d. 20. sect. 2. n. 62.* contrarium meritò communiter rejici à *Laym. Nav. Azor. etc.* Ratio, quia nec etiam est certum, imò omnino negatur, quòd per contactum Sacramenti res remaneant consecratæ prout pavimentum, si ibi decidat Sacramentum, nullo modo remanet sacramentum. Quare secunda sententia non satis tua apparet, ut bene ait *Escob. l. 21. n. 477.* dum saltem videtur esse dubiæ probabilitatis. An verò liceat celebrare cum calice non deaurato? Vide dicta *n. 370. dub. 3.* Et an-cum calice ex stanno, vel ære aut aurichalco? Vide *ibid. d. 3. in fine.*

381. — Dicunt autem *Gav. Aversa, Bon. et Tamb. ap. Croix l. c. n. 353.* quòd Abbates exercentes Pontificalia possunt benedicere calices, et indumenta sacra: indumenta pro suis tantum Ecclesiis, calices verò etiam pro alienis. Sed advertit Decretum Alexandri VII, allatum *num. 378.* ubi declaratum fuit, Abbates tantum pro suis Ecclesiis, non verò pro alienis, etiam de licentia Ordinariorum, posse benedicere calices, campanas, etc. quibus adhibetur sacra unctio, necnon vestes sacras. Idque confirmatum fuit per aliud Decretum noviter emanatum à nostro P. Benedicto XIV, ad instantiam Cardinalis Spinelli Archiepiscopi Neapolitani.

382. — Quer. II. Quibus sit licitum tangere vasa sacra, corporalia, aut vestes? Nemo dubitat, quin exceptis Sacerdotibus et Diaconis, aliis sit mortale tangere vasa sacra, dum continent Eucharistiam, ut communiter dicunt (contra *Ochagavium, et Gob.*) *Sporer n. 403. Croix n. 360. et Pal. p. 10. n. 13. cum Suar. Fill.* et aliis passim, ex *c. Non oportet 26. dist. 23.* Difficultas est, an liceat laicis sacra vasa tangere, dum Eucharistiam non continent? Affirmant *Sotus, Henr. et Fagn. ap. Croix l. 6. p. 2. n. 358.* et perquam fusè id defendit *Tamb. Meth. Miss. l. 1. c. 2. §. 1. n. 12. cum Scoto, Barth. ab Ang. Sav. Sacra n. 3.* qui sic ait: « Sacra tangi à laicis sine contemptu, aut » nullum peccatum est, aut levissimum. » Sed communissima et verior sententia negat, quam tenent *Suarez, d. 81. sect. 8. §. Tertium, Bon. p. 9. n. 31. Laym. c. 6. nu. 19. Tourn. t. 5. p. 818. Holzm. p. 86. nu. 375. Habert t. 5. p. 709. Salm. t. 31. c. 10. n. 127. Antoine p. 493. n. 10. et Pal. p. n. 43. cum Vasq. Sanc. et Con.* Hi docent laicos tangentes sacra vasa peccare (sed non plus quam venialiter, cum non reputetur hæc materia gravis: et minime, si adsit rationalis causa, secluso scandalo et contemptu) ut probant ex *c. In sancta. D. Consecr. d. 1.* ubi dicitur: « Indi- » gnus valde est, ut sacra Domini vasa, quæcumque sint, hu- » manis usibus serviant: aut ab aliis (nota) quam Domino famu-

» lantibus, eique dicatis tractentur viris. » Pro hujusmodi autem sacratis viris intelliguntur non solum Diaconi et Subdiaconi, sed etiam Acolythy, ut ex *c. Non liceat, de Consecr. dist. 23.* ubi: « Non liceat cuilibet Ministeria tangere, nisi Subdiacono, aut » Acolytho in Secretario vasa dominica. » Insuper nunc possunt etiam ea tangere Tonsurati ex consuetudine introducta, ut dicit *Suar. l. c. Tamb. n. 9. Croix n. 357. cum Quarti, etc.* et idem docet *Bened. XIV, Notif. 29. n. 18. cum Pasq.* Id quoque concessum est laicis regularibus Sacristis, ex privilegio Callixti III et Sixti IV, *ap. Sal. l. c. n. 130 et 131.* Necnon Monialibus Sacristis, ex communicatione privilegiorum. *Salm. n. 132.* Et hodie potest dici ex consuetudine hoc licere etiam laicis oblati Congregationum Sacerdotum secularium Sacristis, et omnibus qui in habitu clericali Ecclesiis inserviunt; hi enim in Ecclesia muneribus Clericorum funguntur: saltem, dico, hos culpa excusari, quia dum officium Sacristæ exercent, semper adest aliqualis necessitas sacra vasa tangendi. Et idem quod dictum est de tactu sacrorum vasorum, dicendum est de tactu corporalium, ut ait *Merati p. 313. cum Quarti, Pasq. et communi.*

Minimè autem peccant laici tangentes vestes sacras, aut alia non immediatè attingentia corpus, et sanguinem Christi, ut *Pal. Suar. Conc. Laym.* et alii ut supra *ll. cc.* ex sententia (ut bene ait *Pal.*) in *praxi* recepta. Nec obstat textus in *c. Altaris, et c. Vestimenta, de Consecr. dist. 1.* ubi hoc videtur vetitum; nam dicit *Suar.* nullam ibi de hoc esse præceptum, vel saltem, inquit *Suar. cum Gross. in d. c. Altaris, verb. Vela,* quòd, si ibi aliquod adest præceptum, hoc usu est abrogatum.

383. — « Ac licet decens sit, ut etiam pyxis, sive ciborium, » et luna, seu sphaerula hierathicæ, et quodcumque vas conti- » nens, et immediatè tangens Eucharistiam, ut etiam secundum » *Laym. l. 5. t. 5. c. 6.* vasculum chrisma continens, benedicatur » (benedicere autem præter ea, in quibus unctio adhibetur, po- » test idem qui cætera ornamenta) cum in Rit. Romano propria » sit pyxidis benedictio; id tamen necesse esse, negant *Suar. » Hurt. Lugo, Tamb. lib. 1. exped. Sacrif. c. 1. §. 6.* nec esse » necesse imponere pyxidi vas lineum benedictum benedictione » corporalis.

« Porro calix, et patena confecta esse debent ex auro, argento, » vel stanno, saltem quoad cuppam (admittunt etiam aliqui ex » plumbo) sed non ex ære, *c. Ut calix, de consecr. d. 1.* * (Vide » dicta *n. 370. dub. 3. in fine*) * *quomodo Tamb. l. 1. exped. Sa- » crif. c. 1. cum Hurt. Fagn. et Gav.* admittat etiam ex gemma, » quæ æquè pretiosa sit, ac aurum, vel argentum, modo species » non imbibat, nec sit periculum, ne effringatur. Ac, licet Ru- » brica præscribat, ut saltem cuppa, et superior pars patenæ sit » deaurata, eam tamen non obligare sub mortali *Gran.*, imò nec » sub veniali, propter usum contrarium, vult *Tamb. l. c.* »

384. — Dubit. 1. An pyxis debeat consecrari? Affirmant *Trull. ap. Croix. n. 348.* Sed verius et communiter negant *Laym. tr. 5.*

c. 6. n. 22. *Bon. p. 9. n. 23. Tourn. p. 817. q. 7. Ronc. c. 6. q. 4. et Croix cum Gao. Pasq. et aliis passim.* Ratio, quia in Pontificali Rom. tantum habetur benedictio de pyxide, nulla autem ibi mentio fit de unctione chrisimatis. Item in Rituali Rom. Benedictio pyxidis annotatur inter eas, quæ non indigent unctione chrisimatis.

385. — Dubit. 2. An pyxis debeat saltem benedici de præcepto? Prima sententia affirmat, et hanc tenent *Tourn. p. 817. qu. 7. cum Syloio, Salm. c. 4. n. 99. cum Gao. et Reg. item Durand. Barb. March. et Dic. apud Croix n. 348. item Bened. XIV, Notif. 21. n. 12. et Escob. l. 22. n. 419.* qui tamen putat omissionem hujus benedictionis non excedere culpam venialem. Probatur ex Rubrica Missalis p. 2. tit. 2. n. 3. ubi dicitur: « Si Sacerdos est » consecraturus plures hostias pro communione facienda, locet » eas super corporale ante calicem, aut in aliquo calice conse- » crato, vel vase mundo benedicto. » Præterea probatur ratione, quia hoc valde convenit; si enim corporale, in quo sacræ species ad modicum tempus manent, benedici debet, quanto magis benedicendum est vasculum in quo diu noctuque illæ conservantur? Et ideo in Rituali assignatur specialis benedictio pro *Tabernaculo* (ut ibi dicitur) seu *Vasculo pro sacrosancta Eucharistia*. Accedit doctrina *D. Th. q. 82. ar. 3. ubi ad probandum, quod pertineat ad Sacerdotem dispensatio Eucharistiæ, dicit: « In reverentiam hujus Sacramenti, à nulla re contingitur (Sacramentum) nisi consecrata, unde et corporale, et calix consecrantur, et similiter manus Sacerdotis. » Attamen secunda sententia negat, et hanc tenent quamplures graves AA. nempe *Suar. d. 81. s. 7. Azor. pag. 1. l. 10. c. 27. q. 7. Fill. de Euch. n. 133. Bon. p. 9. n. 23. Sylo. v. Euchar. 3. q. 4. Spor. n. 401. cum Vasq. et Pasq. item Sotus, Coninc. Tab. ac Nunn. ap. Escob. n. 427. et probabilem putant Diana, p. 2. tract. 1. R. 180. ac Lugo d. 20. numer. 96. cum Henriq. et Fagnan.* Ratio, quia (ut aiunt) de hoc nullibi habetur expressum præceptum; nec Pontificale certos nos reddit, cum ibi assignentur Benedictiones etiam pro Campanis, et Thecis Reliquiarum, quæ tamen non de præcepto, sed tantum de congruentia benedicuntur. Hæc secunda sententia non videtur improbabilis, saltem ob tantorum DD. auctoritatem; sed primam probabiliorem puto, quia conformior est Rubricæ, et rationi; et ideo in praxi est consulenda, ut rectè dicunt *Suar. Fill. et Bened. ll. cc.* Idem dicendum de circulo, seu lunula, ubi reponitur hostia consecrata, cum exponitur in ostensorio.*

386. — « V. Corporale lineum * (Vel ex cannabe, ut probat » usus; vide dicta n. 375. dub. 3.) » saltem quoad eam partem, » qua hostiam, vel calicem tangit, c. *Consulto, de consecr. d. 1.* » (nam in extremitatibus potest esse sericum, vel auro elaboratum) et benedictum ab Episcopo, vel privilegiato. V. *Com. pri. vil. Soc. JESU, v. Bened.* Non tamen iterum benedicendum » post lotionem, nec nisi notabiliter rumpatur. *S. Th. Sylo. Bon. d. 4. q. ult. p. 9. Lug. d. 20. s. 3. n. 76. et Gao. q. 2. l. 1. ubi*

» addit ex *Sa.* (et dicit esse communem) peccare mortaliter, » qui utitur notabiliter immundo. * (*Vide Notam parvam n. 376.*) * »

387. — Notandum I. quòd celebrare sine corporali, aut cum eo non benedicto, nequit excusari à mortali, nisi gravis urgeat necessitas celebrandi, certum est apud omnes. V. *Suar. d. 81. sect. 6. et Croix n. 333.*

Notandum II. id quod spectat ad lotionem corporalium. In c. *Nemo 40. de Cons. dist. 1.* Clemens Papa duo statuit, *primum*, ut sacræ pallæ tantum à Diaconis laventur, *Secundum*, ut lotio mittatur in Sacrarium. Quoad *primum* pertinet, dicunt *Suar. d. 81. s. 8. Merati t. 1. p. 1. n. 16. et Croix n. 334. cum Bon.* quòd licet convenientius sit secundam et tertiam lotionem pallarum (id est, ut explicat *Suarez*, corporalium, parvarum pallarum, et purificatoriorum) fieri à persona sacrata, tamen nullum est peccatum, si illæ fiant à laicis; prima autem lotio omnino debet fieri à Diaconis, vel Subdiaconis, quia hodie horum Ordo inter sacros numeratur, et ut comm. DD. aiunt, hoc est peculiare officium Subdiaconi; imò probabiliter dicit *Croix loc. c. cum Suar. et Pasq.* posse hanc primam lotionem fieri etiam à Clerico tonsurato; dum in dicto cap. *Nemo*, dicitur: *Diaconi cum humilibus Ministris laeont.* Hodie autem Clerici tonsurati jam ex consuetudine inter inferiores Clericos numerantur, ex qua eis permittitur sacra vasa tangere. Utrum autem peccaret mortaliter laicus qui hanc primam lotionem faceret? Affirmant *Villal. tr. 8. diff. 20. n. 5.* Sed communius *Croix l. c. ac Quarti, Pasq. etc. ap. Merati n. 16.* censet id esse tantum veniale, et nullum, si justa causa fieret. Quoad secundam verò, putat *Croix cum Pasq.* nullum esse peccatum, si aqua lotionis non in Sacrarium, sed in locum decentem projiceretur. Sed omnino tenendum est oppositum cum *Merati*, dum in præfato textu *Nemo* expressè dicitur, quòd foras ejicere lotionem, erit operanti peccatum. Et *Sylo. ap. Suar.* dicit quòd huic nulla contraria consuetudine derogari potest. Id tamen intelligitur tantum pro corporalibus, pallis, et purificatoriis; licet enim in textu idem dicatur de lotionem albæ, et mapparum altaris; attamen rectè ait ibi *Glossa lit. L. Hoc generali consuetudine abrogatum esse.*

388. — « VI. *Palla* item linea, qua parte calicem tangit (superiore enim parte potest auro constare, vel serico); quæ cum » habeat communem cum corporali benedictionem, utpote cujus » pars antiquitus fuit, pro eodem servire posse, docet idem *Lugo l. c. si sit satis capax.* »

Palla debet esse ex lino, ut requiritur in Rubrica p. 2. tit. 1. nu. 1. vel ex cannabe, ut diximus de corporali n. 375. dub. 3. Unde bene advertit *Merati ibid.* non bene agere, qui adhibent pallam de papyro, aut drappo serico. Imò in Decreto S. C. die 22 Jan. 1706 (apud *Tourn. p. 810.*) dictum fuit: « in sacrificio » Missæ non adhibenda est palla à parte superiori drappo serico » cooperta. » Quamvis *P. Suar. d. 81. s. 6.* putat non esse vetitum »